ARTA POATE FI UN LIMBAJ ARMONIOS, DACĂ IZVORĂȘTE DIN SURSE MUZICALE!

Autor: Devis Grebu | 19 februarie 2022

Dar… în opinia mea, nu-i suficient ca artistul plastic să acumuleze cunoștințe și practici muzicale, nici măcar o bază masivă de acumulări generale. Doar pentru un interes izolat, unic… Un mare artist – sau măcar un artist (foarte) bun – trebuie să fie întreprinzător, curios din fire!

Atras de necunoscut, să se arunce în vâltorile aventurilor, pentru care n-a fost

„preparat” și/sau pregătit în prealabil. Să se afunde prin labirinturi, care-l supun și obligă căutării – și găsirii – unor soluții vitale. Ba chiar să caute, să scormonească după „probleme” dificile, care-i impun obținerea unor soluții îndrăznețe, originale, având ca țintă frumosul, sublimul….

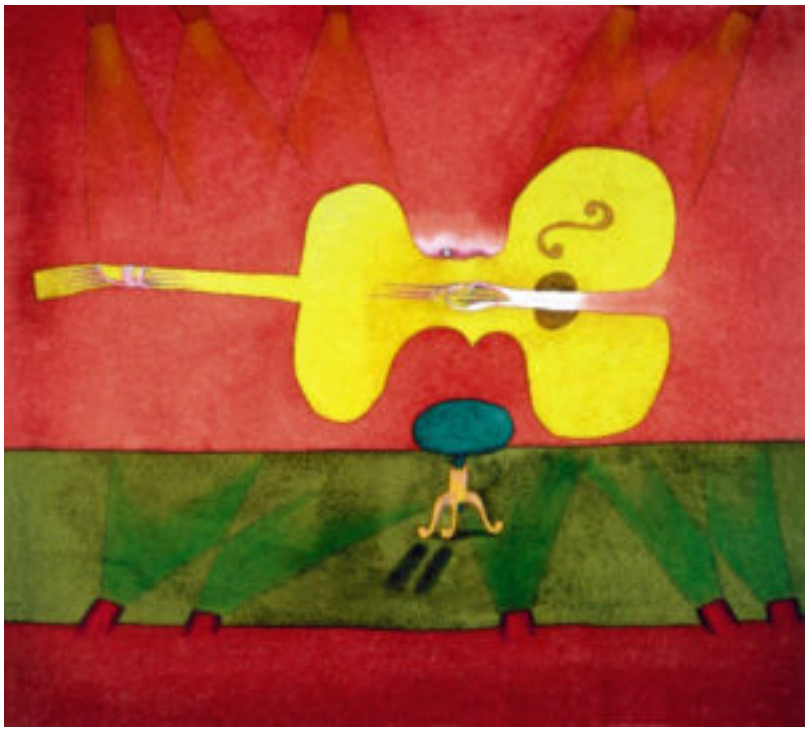

Dar și logice, profunde, totodată!

Nu axate – admirativ și interesat – pe anomalii la modă… Pe bizarerii, vulgarități, obscenități, mâzgăleli grosolane, distrate, copilărești… Pe efemer, scabros, vandalism…

În concluzie: doar EFECTE, nu substanță, profunzime, nemurire! Justificate, scuzate și explicate de unii pseudo-critici și/sau așa-ziși cunoscători (de fapt cotrobăitori) în „d-ale artei”, axată pe barbarismul-„trend” și derivată de prin mahalalele involutive ale societății de consum!…

Și, revenind la „TITLUL muzical” de mai sus, vă dezvălui că am studiat-o vârtos și prelung. Vreo 9 ani la pian – încă de prin copilărie – apoi, ghidat educativ de fabuloșii mei părinți, continuându-mi educația muzical-teoretică. Dar și – mai ales – prin

participări-„abonate” săptămânal tot de (și alături de) dragii mei părinți, la Operă.

Urmând o lungă perioadă – a studenției – în cadrul căreia am beneficiat de un excepțional program rezervat nouă, studenților (din cele trei domenii ale artei), de intrare gratuită la Ateneul Român, pentru a ne delecta cu repetițiile-generale – în fiece sâmbătă – ale concertelor duminicale, care urmau.

Dacă mai adaug cei 20 de ani de activitate newyorkeză, capitala mondială a muzicii din mai toate domeniile, cred că deja ați înțeles de ce mai toți criticii care au analizat – de-a lungul veacurilor – arta mea, au ajuns la concluzia că reușesc să transmit chiar și cele mai violente și/sau îndrăznețe idei, într-un mod armonios, plăcut-muzical!

Iar temperamentul meu vulcanic mi-a zgândărit mai mereu ambiția, veleitățile subconștiente, nefinalizate, gustul riscului „nesăbuit”, sfidarea obstacolelor imaginate!… Dintotdeauna mi-a plăcut să-mi stârnesc – sado/masochistic (?) – pofta intimă, de a-mi pune la cele mai grele încercări potențialul sau limitele creative.

Cu toate că, în cele din urmă, cum nu se poate mai banal – recunosc – alegerea căii și a mijloacelor tehnice de exprimare, mi-au putut fi „dictate” de însăși ideea simbolică pe care am dorit s-o exprim!

…Toate acestea, deși „civilizația” actuală – robotizată – nu are „de” a face și nici „ce” face cu astfel de indivizi, specimene deranjante, deconcertante. O lume care devine – pe zi ce trece – și mai grăbită, specializată, insensibilă, inumană… până la feroce.

Ilustrații realizate de Devis Grebu